

Sygn. akt II CZ 142/05

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku T. P.

przy uczestnictwie [...]

o zasiedzenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 23 lutego 2006 r.,

zażalenia wnioskodawczyni

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 12 sierpnia 2005 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy zaskarżonym postanowieniem – na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. – odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawców, ponieważ nie zawiera ona uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.).

W zażaleniu pełnomocnik skarżących zarzucił, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej wynika „ze sformułowań zawartych w uzasadnieniu kasacji, a zwłaszcza dotyczących pomyłki Sądu co do przypisania statusu strony osobie, która takiego statusu nie posiadała”. W konkluzji zażalenia wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podniesiony w zażaleniu zarzut świadczy, że skarżący nie doceniają znaczenia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. i sposobu wywiązania się z tego obowiązku.

Wymaganie uzasadniania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przedsądu, uregulowanej w art. 398⁹ k.p.c., i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga kasacyjna została przyjęta do rozpoznania w trzeciej instancji. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego obowiązku nie jest przedstawienie dowolnych argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie samego skarżącego.

Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. To oznacza, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wykazać – w formie wyodrębnionego wywodu prawnego – że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05 niepubl.).

Nie ulega wątpliwości, że zawarty we wstępnej części skargi kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania w ogóle nie zawiera uzasadnienia. Również

w uzasadnieniu skargi kasacyjnej nie ma wyводу, który odpowiadałby wyżej przedstawionym wymaganiom uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarga kasacyjna podlegała zatem – jak trafnie uznał Sąd Okręgowy – odrzuceniu z powodu niedopełnienia niepodlegającego uzupełnieniu wymagania. W konsekwencji nie ma podstaw do uwzględnienia zażalenia (art. 394¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).